

Чаму жанчыны не пакрываюць галаву ў каталіцкай святыні?

Аўтар: Кс. Андрэй Лішко, паводле grodnensis.by
18.11.2018 00:00

Калі чытаем Святое Пісанне, у прыватнасці лісты св. апостала Паўла, знаходзім шмат тэкстаў, дзе даюцца парады не толькі адносна веры, але і культуры, звычайў і г. д. Там жа можам знайсці і згадку аб прыкрыцці галавы ў святыні. “І кожная жанчына, што моліцца або прарочыць з непакрытай галавою, сароміць сябе, бо выглядае як аголеная” (1 Кар 11, 5). † Аднак разумець дадзены ўрываў неабходна ў кантэксце абставін таго часу. У Карынце, да жыхароў якога св. Павел пісаў гэты ліст, размяшчаўся храм багіні Афродыты, якая, паводле грэчаскай міфалогіі, лічылася багіняй кахання. Між іншым, святыня славілася тым, што ў яе межах практыкавалася рытуальная прастытуцыя. Жанчына, якая прапанавала свае паслугі, заўсёды была абстрыжаная. Маючы аголеную галаву, яна сведчыла аб тым, што з’яўляецца “храмавай прастытуткай”. У сувязі з гэтым у тагачаснай хрысціянскай супольнасці ўсталявалася меркаванне, што жанчына з аголенай ці непакрытай галавой супраціўляецца ўстаноўленаму Божаму парадку.

Св. Павел пачаў вучыць верніц насіць доўгія валасы ці прыкрываць галаву, каб Касцёл у Карынце вылучаўся сярод сапсаванай паганскай культуры, што панавала ў горадзе. Такім чынам, карынцяне разумелі, у чым справа, калі апостал папярэджаў жанчын аб прыкрыцці галавы ў святыні.

Сёння Каталіцкі Касцёл жыве канонамі Кодэкса з 1983 года, у якім не адзначаецца дадзены абавязак.